

Kad propagandists ir patstāvīgs

(Turpinājums. Sakums iepriekšējā numurā)
Sūdzēties par informācijas trūkumu, kas raksturo sabiedriski politisko situāciju republikā, protams, nav vajadzības. Jo vairāk tādēļ, ka tādas televīzijas un radio-pārraides, kā «apaļie galdi», politiskās diskusijas, aktuālas intervijas ar republikas partijas vadītājiem un sabiedriski politisko organizāciju pārstāvjiem daudzējādā ziņā palīdz radīt noteiktu viedokli par notiekošo un atrast savu vietu pārbūves laikā. Bet tikpat svarīgi ir nodrošināt teoretisko virzību, veltot īpašu uzmanību Ļeņina darbu apguvei. Tas palīdzēs kā propagandistiem, tā arī politnodarbinātu klausītājiem. Cilvēkiem ir jāzin Ļeņina ideju būtība, tas, no kā mēs konkrēti esam atgājuši Ļeņinskajā mācībā, kā mums jādzīvo un jāstrādā šodienā, rītdienā.

Katra gadījumā mums jāatsakās no tradicionālas pieejas politisko macību sistēmai. Šis ir praktiskās darbības laiks. Un cilvēkiem nav vajadzīga macība mācīšanās pēc, bet gan macība darbam, lai piedalītos pārbūvē, politiskajā cīņā.

Mūsu uzdevums — kopīgi ar klausītājiem risināt aktuālas problēmas, būt diskusiju organizētājiem, politiskajiem līderiem, kas spēj klausītājiem izstrādāt dialektisku domāšanu, patstāvību, māku diskutēt un argumentēt izskaidrot partijas politiku.

Idejiski teoretiska līmeņa paaugstināšana vienmēr ir bijis katra komunistu svarīgākais. Statūtu noteiktais pienākums. Bet patreizējā laikā politikajam macībam jāuzdod tonis visam mūsu darbam partijas un sabiedrības pārbūvē, tām jābūt parlicinoša rakstura. Organizē-

tot politmacības darba kolektīvos, nepieciešams pastiprināt partijas pirmorganizāciju pozīcijas. Tām jāpieliek maksimums pūļu, lai aktivizētu un ieinteresētu klausītājus, elastīgāk jāattiecas pret politiskolu un diskusiju klubu komplektēšanu, nav jādala partijas biedri un bezpartijiskie, bet jāseko klausītāju interešu līmenim.

Politizglītības kabinets arī nākamajā macību gadā plāno turpināt diskusiju tēmas:

— Kādu tu velies redzēt mūsu sociālistisko sabiedrību?

— Kādēļ nestrādā ekonomiskā reforma? Kā to virzīt tālāk?

— Kā risināt partikas problēmu? Kas šeit atkarīgs no pilsētas, un kas — no laukiem?

— Vai notiek paversiens

sociālajā sfērā (valsti, mūsu reģionā, kolektīva)? Kas tam traucē? Kā to paatrināt? — Starptautiskās attiecības: kādēļ tas saasinājušas, kā tas harmonizēt? — Viedokļu daudzveidība un politiskais pluralisms. Vai mums nepieciešama daudzpartiju sistēma? — Ekoloģiskas problēmas: kā panākt cilvēka un dabas saskaņu?

— Sabiedrības un cilvēka tikumiskā attīrīšanas: kādus ceļus mēs redzam uz to?

— Vispārīvēciskās vērtības un šķiriskā pieeja — kāda ir to attiecība šodien?

So tēmu loku ir paredzēts paplašināt, bet to formulējums var būt precizēts — saskaņā ar izmaiņām iekšējā un starptautiskajā dzīvē, klausītāju vēlmēm.

JELIZAVETA SEMJONOVA,
politizglītības kabineta vadītāja

Kolektīvais līgums

SEKMĪGI

Darba kolektīva padomes paplašinātā sēde izskatīja kolektīvā līguma izpildes gaitu 1989. gada pirmajā pusgadā. Apspriedes dalībnieki nonāca pie vienprātīga lēmuma, ka kolektīvā līguma plāns šajā periodā ir izpildīts.

Rūpnīcas galvenā ekonomiste **Gita Gātere** iepazīstināja klātesošos ar ražošanas attīstības fonda līdzekļu izlietojumu saskaņā ar tāmi. Vislielākais līdzekļu pārterģija procents izrādījies kadru sagatavošanā sakarā ar to, ka rūpnīcai jāapmaksā ražošanai nepieciešamo speciālistu apmācība (tehnikumam un augstskolu audzēkņiem, kas saņem rūpnīcas stipendijas).

Par ražošanas tehnisko attīstību pastāstīja tehniskās daļas priekšnieks **Andris Staņevičs**. Viņš atzīmēja tādu tehniska rakstura pasākumus kā pilnveidotas konstrukcijas vannas krāsns izstrādājošās daļas ieviešana, jaunu stikla kausējamo aparātu ieviešana, kas deva iespēju palielināt darba ražīgumu par 12 procentiem. Aušanas ceļā ražošanā ieviestas ažiūra un bezkonfuzoru stelles, kas ir jaunas, augstspējīgas iekārtas. Apgūtas jaunas iekārtas stikla auduma ķīmiskās apstrādes ceļā, kā arī dekoratīvā stikla auduma ceļā.

Darba aizsardzības un drošības tehnikas daļas priekšiece **Rota Lūšiņa** atzīmēja, ka pēc kolektīvā līguma plāna pirmajā pusgadā izpildīti seši darba aizsardzības pasākumi. Tie ir: telefona sijas montāža greifera krāna remontam, metāla konteineru ieviešana stikla lodīšu nosūtīšanai, darba vietas iekārtošana borskābes izkraušanai 1. ceļā. Šajā pat ceļā veikti eksperimentālie darbi par trokšņa samazināšanu līdz pieļaujamai robežai 3. krāsns lodīšu transportēšanas sistēmā, tiesa, tas nav devis īpašu uzlabojumu. Aušanas ceļā ekspluatācijā ieviests mikroklīma normalizācijas kompleks vasaras laikā (rokas vadība). Uz mēneša beigām būs pabeigta 17. ceļa RMD mehāniskās darbnīcas Nr. 5 rekonstrukcija.

RCL priekšnieka vietnieks **Harijs Holsts** runāja par ekoloģiju. Par visiem pasākumiem ekoloģisko problēmu risināšanā lasītāji varēja iepazīties to izpildes gaitā.

Rūpnīcas arodkomitejas priekšsēdētāja **Mudite Virza** iepazīstināja paplašinātās sēdes dalībniekus ar darba kolektīva sociālās attīstības izpildes gaitu. Viņa atzīmēja paaugstināto nodarbinātības līmeni darbos ar kaitīgiem apstākļiem, kā arī vīrsstundām, īpaši stikla šķiedras ražošanas ceļā. Neapmierinoši norit strādnieku profilaktiskās medicīniskās apskates, atbildība

par to galvenokārt gulstas uz ceļu kolektīvu vadībām. Nostiprināties un aktivizēties rūpnīcas fizkolektīva darbs (priekšsēdētājs — rūpnīcas galvenais inženieris **Andris Brutāns**). Jau 17 gadus sekmīgi airēšanas slalomā sekciiju vada **Māris Valtenbergs**. Arodkomitejas priekšsēdētāja skāra arī jautājumu par pionieru nometni rūpnīcas darbaļaužu bērniem. Kā rādīja laiks, pēc šādas nometnes nav nepieciešamības, tā kā katru gadu bijušas grūtības ar tās komplektēšanu. Sakarā ar to interesenti var izmantot radniecisko uzņēmumu pionieru nometnes Daugavpilī, Jūrmalā, Kohtlajervē. Nepieciešamības gadījumā var griezties arodkomitejā.

Rūpnīcas galvenais grāmatvedis **Andrijs Migleniķs** atzīmēja smago līnāsiālo stāvokli, par ko jau tika runāts «Valmieras Ķīmiķā» iepriekšējā numurā.

Noslēguma runāja direktors **Inārs Poļaks**. Viņš skāra galvenos uzņēmuma uzdevumus kapitālajā celtniecībā, plaša patēriņa preču ražošanas perspektīvo attīstību, strukturālo apakšvienību reorganizāciju, kā arī mūsu uzņēmuma attīstības iespējas saimnieciskā aprēķina apstākļos un nozares rūpniecisko uzņēmumu republikāniskās asociācijas sastāvā.

LOLITA DREIMANE

Redaktore **V. LEJSTRAUTA**

Laikraksts iznāk reizi nedēļā — ceturtdienās, latviešu un krievu valodā. Redakcijas adrese: pasta indekss 228600, Valmierā, J. Gagarina ielā 1. Tālrūnis 21472 un 339. Iespēsts Valmieras tipogrāfijā «Liesma», pasta indekss 228300, Valmierā, A. Upiša ielā 7. 0.5 uzsk. iespiedloksnes, ofseta tehnika. Tirāža 800 eks.

Газета выходит один раз в неделю по четвергам, на русском и латышском языках. Адрес редакции: 228600, г. Валмиера, ул. Гагарина, 1. Телефон 21472 и 339. Отпечатано в Валмиерской типографии «Лисма», 228600, г. Валмиера, ул. А. Упита, 7. Офсетная печать. 0,5 усл. п. л. Тираж 800 экз. На латышском языке. Paspūt. Nr. 4327

VALMIERAS ĶĪMIĶIS

VALMIERAS STIKLA ŠĶIEDRAS RŪPNĪCAS IZDEVUMS

1979.—1989.

Laikraksts iznāk kopš 1979. gada 25. oktobra

CETURTDIEN,
1989. gada 27. jūlija

Nr. 28 (500)
Cena 1 kap.

Mēs ienācām rūpnīcas dzīvē

Ja redakcijā vajag atsaukties uz kādu publikāciju vai atcerēties, kad bijis nodrukāts konkrēts materiāls, mēs sakām: «Tas bija pirms trim, pieciem, astoņiem numuriem.» Tā mēs skaitām savu, laikraksta veidotāju, laiku. Un arī jauna darba nedēļa mums sākas ceturtdienās, kad «Valmieras Ķīmiķis» trešdienas vakarā vai ceturtdienas rītā jau ir gatavs doties pie lasītājiem, un mēs sākam atkal jauna numura gatavošanu.

Pārlūkojot veikumu, sanāk krietna kaudzīte, kurā fiksēta daļa mūsu dzīves. Atrodam šajos numuros par rūpnīcas vēsturi, darbābiedru panākumiem, lasām par ražošanas un sadzīves problēmām, fotoattēlos skatām pa-

zīstamas sejas, tuvus mirklus. Par daudziem materiāliem mums teikts paldies, par daudziem esam uzklājuši pretenzijas un aizrādījumus, īpaši pēdējā laikā, kad demokrātijas vilnis uzbangojis arī mūsu rūpnīcā. Tas ir labi, ka cilvēki kļuvuši tik aktīvi. Mums raksta vairāk runās nekā darbos. Bet: aktīvi vairāk runās nekā darbos. Mums raksta joprojām maz. Jo daudz vieglāk ir piezvanīt, garamejot pateikt, izmest pa piezīmi nekā padarīt konkrētu darbu, šajā gadījumā, — piesēties pie galda un uzrakstīt redakcijai savas pārdomas. Un tieši tāpēc, ka cilvēki tik bieži izvēlas vienkāršāko ceļu, laikraksts brīžiem ir vienveidīgs, «vienā rokkrastā» lasāms, tikai redakcijas darbinieku veidots. Ar to negribu

teikt, ka esam bez autoriem. Mums raksta **ANDRIS STANEVICS**, **IMANTS JERKINS**, **JELIZAVETA SEMJONOVA**, **ANDREJS MIGLENIEKS**, **MAIJA VILKA**, **TAMARA SKRINA**, **ANITA MARTINSONE**, **VALDIS VANAGS**, **MARA KĒLDERE**, **INTA INDRIKSONE**, **AIJA RIEKSTIŅA**, **ASTRIDA AIZSILNIECE**, **MARTIŅS TOMSONS**, **GAĻINA ILLARIGNOVA**, **ROTA LUSIŅA** un daudzi citi. Par to paldies! Jo ne jau tikai redakcijai ir interesanti uzziņāt spriedumus, priekšlikumus, pārdomas.

Visšis laiks — 500 numuru laiks — bijis lasītāju acu priekša. Atskatoties uz to, saprotam, ka jāstrādā ir labāk, intensīvāk, radošāk. Cenšamies iet kopā ar rūpnīcu un mūsu ļaudim, un vienmēr jau visu var darīt vēl labāk.

Uz sadarbību, lasītāji!
VIZMA LEJSTRAUTA,
redaktore

Kā par brīnumu, tomēr paspejam atvest jauno, svaigi nodrukāto numuru, kad tikko bija beigusies maiņa austuve, un nākama maiņa jau gatavojās uzsākt darbu. Pa ceļu uz skrituļslidām šaudījās avīzpuika, ļaudis pulcējās atruma sarakotajā mitnā kopā ar partijas rajona un rūpnīcas komiteju pārstāvjiem. «Valmieras Ķīmiķis» redakcijas darbiniekiem. Tas bija sākums. Un tas notika 1979. gada 25. oktobrī. 500 numurus atpakaļ. Šķiet, tas bija tik sen. Un šķiet, tas bija tik nesens...

Esiet sveicināti Valmierā un Latvijā!

Beidzot esam sagaidījuši ciemiņus no Čehoslovākijas, Litomišļas stikla šķiedras rūpnīcas. Sestdienas vakarā viņi ieradās Valmierā. 36. arodvidusskolas kopmitnes, atpūtas pēc ilga un nogurdinoša parbrauciena, lai saktu iepazīšanos ar rūpnīcu, Valmieru, valmieriešiem, Latvijā.

Pirmdienas rīta 4. ceha lekciju zālē pulcējās mūsu rūpnīcas vadība, speciālisti, cehu pārstāvji un atbrauceji. Ciemiņiem priekšā tika stādīta mūsu rūpnīcas puse, nedaudz vēlāk tāda pat veida iepazīšanos ar čehoslovāku koleģiem. Rūpnīcas galvenais inženieris **Andris Brutāns** sniedza īsas ziņas par rūpnīcu. Ciemiņi uzzināja, ka Valmieras rūpnīca atšķiras no «Vertex» rūpnīcām

cauri ierīcēm, jūtas foreles. Zinu, ka foreles dzīvo tikai tirā ūdenī. Mums, Valmierā, kvalitatīvi un jaudīgi darbojošās attīrīšanas ierīces joprojām ir problēma, kas ietver sevi arī ekoloģisko jomu.

Valmieras stikla šķiedras rūpnīcas perspektīvā kādreiz domājams paplašināt stikla plastu ražošanu, bet šobrīd Padomju Savienība nav ekoloģiski tīru tehnoloģiju un iekārtu.

Sadarbībai ar čehoslovāku biedriem ir senas tradīcijas — kopš 1974. gada, kad rūpnīca tika uzstādīta pirmas Zbrojovka iepirkta stelles Valmieras rūpnīca — jaunas tehnikas, tajā skaitā arī Čehoslovākijā ražotas, izmēģinājumu poligons. Arī šobrīd parakstīts jau pirmais pro-

● Sortimentu kabinetā.

tokols ar Brno speciālistiem par jaunas iekārtas VS-140 projektēšanu, kas varētu nākotnē aizstāt SKP-100 un SKP-140.

Andris Brutāns novēlēja viesiem spraigu un interesantu nedēļu Latvijā.

Savukārt čehoslovāku delegācijas vārdā **Miroslavs Drahošs** raksturoja, ar ko sava ikdienas darba nodarbojas ikviens no atbraucējiem. Viņu vidū ir inženieri, tehniķi, tehniskās kontroles dienesta darbinieki, sabiedrisko organizāciju pārstāvji, arsti, strādnieki.

Jau pirms rūpnīcas apskates ciemiņi interesējās par valmieriešu sociālajiem apstākļiem, sadzīves apstākļu līmeni rūpnīcā, par to, kā atšķiras nepārtrauktajā ražošanā nodarbinātā strādātāju darba un sadzīves apstākļi no pārējo strādājošo

● Domu apmaiņa.

iespejam baudīt sociālās priekšrocības. Tika norunāts, ka plašākas atbildes uz čehoslovākus interesējošiem jautājumiem viņi saņems rīt, kad atkal sekos vizīte rūpnīcā un atvadu vakars.

Pēc ekskursijas pa rūpnīcu ciemiņi sadalījās četrās interešu grupās. Viena, piemēram, devās uz tehniskās kontroles daļu, lai direktora vietnieces kvalitātes jautājumos **Gunas Labrences** vadībā iepazītos ar laboratorijām, apmaitinos domām par kvalitātes problēmām. Atbrauceji atzinīgi izteicās par stikla lodiņu kvalitātes analīžu ticamību, jo tās pilnībā sakri-

tot ar analīzēm, kas tiek noītas Litomišļā no Valmieras saņemtajām lodītem. Mūs, savukārt, var interesēt Čehoslovākijā ražotais aparāts, kas nosaka bora sastāvu stiklā.

Citas grupas pabija stikla lodiņu ražošanas cehā, nepārtrauktas stikla šķiedras ražošanas cehā, kur interesentus tuvāk ar ražošanas problēmām iepazīstināja šo cehu speciālisti.

Jautāti par pirmajiem iespajdiem rūpnīcā, viesu delegācijas pārstāvji ļoti atzinīgi izteicās par redzēto čehos, teritorijā, sadzīves telpās, lai

● Dekorativā auduma ražošanas cehā.

ari pasi mes zinam, ka ve ne tuvu viss pie mums nav ta, ka jābūt.

Pirmdienas pēcpusdienā pagāja Baiļu kalnā, iepazīstoties ar mūsu strādājošo iespējām tur nodarboties. Vērtējums — atzinīgs.

Otrdien viesi devās uz Rīgu, pabija brīvdabas muzeja.

Ka jau rakstujam, trešdienā pagāja Leningradā, bet šodien ciemiņi atpušas Vidzemes jūrmalā, pusdieno «Perigele». Vakara viņu ceļš vedis uz «Augstrozi».

VIZMA LEJSTRAUTA

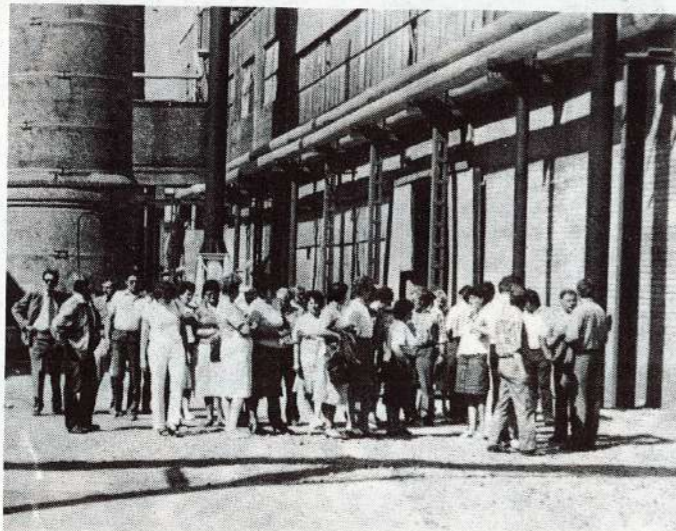
ANDA KAIMIŅA foto

● Eļļotāju sagatavošanas iecirkni.

Čehoslovākijā ar to, ka te ir pilns produkcijas izstrādes cikls: no stikla variācijas līdz termokīmiskajai apstrādei. Trīs lielās vanna krāsnis ik diennakti saražojam 60 t stikla lodiņu, no kurām daļu saņem Litomišļas stikla šķiedras ražotāji. Andris Brutāns raksturoja tehnoloģiskos procesus spolētavā, šķeteretavā, austuvē, kurā strādā ap tūkstoti Čehoslovākijā ražoto stelli, runāja par ķīmiskās apstrādes celta, plaša palerīņa preču ražošanas procesiem. Viņš uzsvēra problēmas, kas saistītas ar mūsu stikla divstadiju ražošanu pretstatā vienstadijas ciklam Čehoslovākijā.

— Būdam pie jums Čehoslovākijā, skatīju attīrīšanas ierīces rūpnīcā un redzeju, cik labi ūdeni, kas izgājis

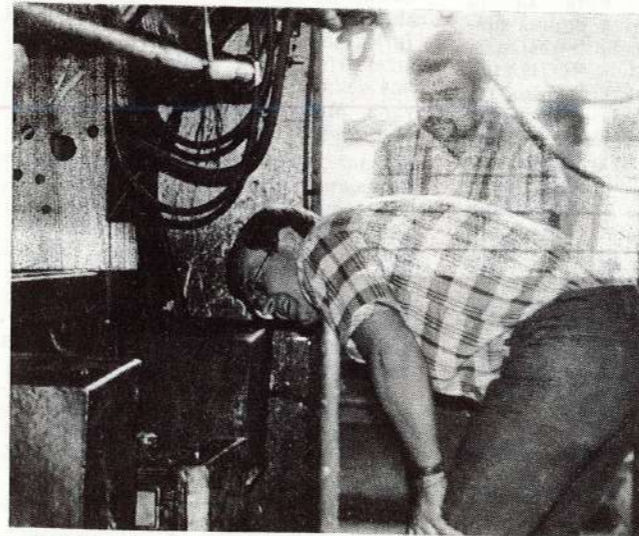
● Pie stikla lodiņu ražošanas ceha.

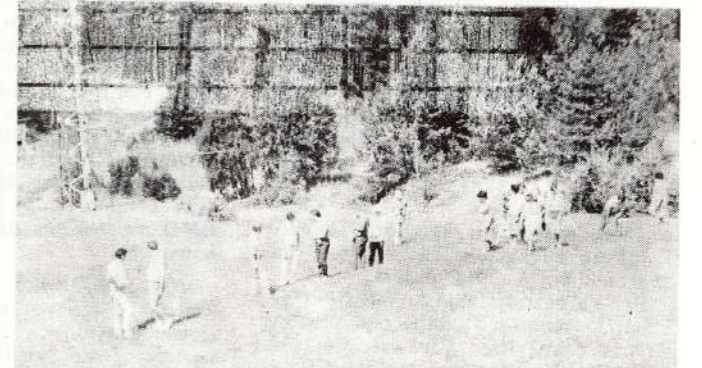
● Interesentu ielenkuma — galvenais inženieris.

● Viru saruna — par darbu, protams.

● Elektrokrašņu nodaļa.

● Baiļu kalna.

DOSAAF

No 14. līdz 18. jūlijam Erjanska notika PSRS meistarsacīkstes jauniešiem automodelisma, Latvijas komandas sastava no mūsu kluba piedalījās **Vilnis Vorobjovs** un **Juris Admins**.

V. Vorobjovs automodeļu kopiju klasē izcīnīja 7. vietu un izpildīja sporta meistara kandidāta normatīvu.

J. Admins startēja radiovadāmo automodeļu klasē. Augstā konkurencē bija jāsamierinās ar 12. vietu.

Pašlaik komanda gatavojas Latvijas čempionātam.

IMANTS JERKINS,

DOSAAF rūpnīcas komitejas priekšsēdētājs

APSVEIKUMS

Sirsniņi sveicam **VLADIMIRU BURILOVU** 50 gadu jubilejā! Novelam visu labako un gaišāko! Lai neizsīkst viņa enerģija un godprātība!

Ķīmiskās apstrādes ceha kolektīvs

UZMANĪBU!

19. ceha vadība lūdz pieteikties personas, kas ārpus darba laika vēlētos remontēt jumbus. Apmaksa — līdz 2 rubļiem par kvadrātmetru.